

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 55.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Sextende Møde.

Lørdagen den 5te Juli.

(Forts.)

Sags: Med Hensyn til det Chicanerie, der kunde udøves imod enkelte Børn, som den sidste ærede Taler nævnte, vil jeg blot bemærke, at det var som en Bestyldning mod dette Lovforslag, at det skulde aabne Veien for mere Chicanerie. Jeg troer, at Chicanerie kan finde fuldt saa meget Sted nu og ligesaa godt efter det, som nu bestaaer, og maaffee endnu mere; thi foruden det borgerlige Chicanerie, som kan finde Sted, saa kommer dertil ogsaa det geistlige. Nu kan ikke blot Præsten og ogsaa Medlemmer af Sogneforstanderskaberne chicanere Børnet og nægte det Udskrivning af Skolen, ja Præsten kan ovenikjøbet nu sige Nei, selv om Sogneforstanderskabet erklærer sig for Udskrivning. Præsten kan sige: jeg vil ikke confirmere dette Barn, og derfor skal det vedblive at gaae i Skolen; her er altsaa dødbelt Chicanerie, men ved dette Lovforslag søges i det Mindste affjækket for alle Børn det ene Slags Chicanerie.

Tscherning: Jeg vil paa ingen Maade gaae i Rette med, hvormegret eller hvørlidet Chicanerie der for Dieblicket kan finde Sted; thi det tør jeg ikke sige saa nøie, men at der kan finde Chicanerie Sted, det troer jeg gjerne, og at der finder mindre Sted, end man taler om, det er jeg overbevist om. Men jeg giver det ærede Medlem for Maribo (Lindberg) fuldkommen Ret i, at have vi ved denne Lov en af Veiene til Chicanerierne, saa aabne vi Døren for en anden. Den sidste Deel af Lovforslagets Bestemmelser, saaledes, som den her staaer, er nemlig et fuldkomment Gummielasticum, det kan gøres ligesaa langt, som det skal være, og

det skrumpes igjen sammen under Hænderne paa Gen. Lovforslaget maa begynde anderledes, om det skal blive let forstaaeligt, og maa slutte anderledes, om det skal komme over paa et Gebeet, hvor det virkelig kan have noget at betyde. Den ærede Forslagsstiller siger selv meget rigtigt, det skal ikke tage noget Hensyn til Confirmationen, — Confirmationen ligger aldeles derudensfor, og deri er jeg meget enig med ham, men saa maa han altsaa komme til en ganske stimpel Bestemmelse om Alderen, og ikke om Eonen. Han maa blive staaende ved Alderen, og da gaae over paa den mere eller mindre fuldstændige borgerlige Friheds og Myndigheds Omraade; han maa sige: det Barn, hvis Forældre i Communen have deres fulde borgerlige Myndighed, det skal med den og den Alder, lad os sige det 14de Aar, af Forældrene kunne udtages af Skolen, — ved den fulde borgerlige Myndighed forstaaer jeg, hvad jeg allerede har tydet hen til, den, som ikke, enten til sig selv eller til sit Barns Underhold, har modtaget Understøttelse af Fattigvæsenet. Det er det, troer jeg, som dette Lovforslag bør gaae ud paa, og, dersom jeg har forstaaet det ærede Medlem fra Maribo (Lindberg) rigtigt, saa har han sagt omtrent som saa: uden at inklade mig paa, om det i sig selv er en god og forstandig Bestemmelse, saa, naar Bestemmelsen skal tages, maa den have en saadan Form, at den kan naae det Formaal, som jeg antager, at derved tilsigtes.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges med 62 Stemmer mod 3.

Formanden: Jeg veed ikke, om der gjøres noget Forslag til Nedsættelse af et Udvalg.